

[Henry Christensen.]

vis, som opfyldelse af den aftale, der er truffet — som et fremskridt i den teknik, vi anvender på dette område.

Det blev sagt af det ærede medlem hr. Kaj Andresen — som det meget ofte siges — at hvis man for en bestemt periode — jeg tror, det ærede medlem nævnte 5 år — sammenlignede pristal beregnet med skatter og pristal beregnet uden skatter, ville det vise sig, at der ikke var nogen nævneværdig forskel; det ville måske oven i købet, som det ærede medlem sagde, være sådan, at pristal uden skatter kunne være lidt højere end pristal med skatter. Der er imidlertid grund til over for denne argumentation, der så ofte fremføres, at gøre opmærksom på, at den sammenligning, man foretager, er baseret på det, der rent faktisk har eksisteret, nemlig et pristal med skatter og de virkninger, som det har haft på priser, lønninger o. s. v., og deraf ser man jo blot, hvordan et pristal, der er påvirket af pristigninger — bl. a. fremkommet, fordi man har anvendt et pristal med skatter til regulering af lønninger og dermed omkostninger — ser ud. Man har intet sammenligningsgrundlag, der kan vise, hvordan det ville have set ud, hvis vi havde haft den situation, at skatterne ikke havde været med, hvorved vi havde undgået de virkninger, den økonomiske proces, som skyldes, at vi rent faktisk har haft et pristal, hvori skatterne var inddraget.

Man kan måske drage den konklusion af sammenligningen, at de regulerede grupper ikke i særlig grad behøver at frygte den ene fremgangsmåde fremfor den anden; men der er en ting, som vi ikke får belyst derved, nemlig den almindelige virkning, som et pristal, der regulerer alt muligt, har på selve inflationsudviklingen. Her er det efter venstres opfattelse sådan, at pristallet, således som det hidtil har virket, har bidraget til en inflatorisk udvikling, der ikke har hjulpet nogen grupper, og at det derfor ikke har været i nogen parts interesse, når det kom til stykket.

Vi betragter det, der her sker, som et fremskridt, men jeg vil dog gerne føje til, at selvfølgelig står det spørgsmål stadig åbent for alle, der ansvarsbevidst vil beskæftige sig med disse ting, om den form for automatisk regulering, vi anvender, over-

hovedet er en god form, om den tjener formålet og de parterers interesser, der har klynget sig så stærkt til den. Det mener jeg ikke den gør; jeg mener, at vi burde have anlagt andre vurderinger, som jeg ikke skal bringe ind i den drøftelse, der her finder sted. Jeg kan blot påpege og understrege, at det ud fra vort synspunkt er sådan, at man nu har fået klaret problemet under hensyntagen både til interesserede grupper og til samfundets økonomi. Vi har nået et fremskridt. Hvis man i en given situation benytter skatter enten til udgiftkrævende opgaver eller til at begrænse et forbrug, eller hvad man nu gør, kan man ikke være sikker på, at de $\frac{5}{6}$ eller de $\frac{9}{10}$ af befolkningen automatisk får lige så store indkomstreguleringer, som man havde ønsket.

Det er selvfølgelig et fremskridt, en rigtig ting, der her sker, og lovforslaget er så uangribeligt, synes jeg, som vel muligt; vi noterer dette fremskridt og hilser det med tilfredshed.

Dernæst vil det problem nu rejse sig: hvordan vil man så i praksis kunne anvende dette reguleringsgrundlag? Den højtærede minister har peget på, at vi i lovgivningen har seks forskellige pristal, der anvendes til at regulere forskellige i lovgivningen fastsatte ydelser, indkomster o. lign., og at det vil være rigtigt i det omfang, man vil have disse reguleringer, at de foretages på et så ensartet grundlag som muligt.

Der vil blive en række overgangsspørgsmål og lignende, og jeg går ud fra, at vi kan få lejlighed til at drøfte dem nærmere med ministeren i det udvalg, som jeg forstår vil blive nedsat.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget.

Gottschalk-Hansen: Uden at jeg på nogen måde føler trang til at henfalde i begejstring over, at en aftale respekteres, vil jeg dog ikke tilbageholde min tilfredshed med, at det foreliggende lovforslag er fremsat. Vi arbejder jo i øjeblikket her i det høje ting med et lovforslag, der tilsigter fritagelse for grundskyld og grundværdistigningsafgift for landbrugsejendomme og gartnerier, hvilket er et led i det forlig, der blev indgået i juni 1962, og i dag skal vi i overensstemmelse med det samme forlig i gang med en ændring af den måde, hvorpå pristallet beregnes. Jeg